

bortfalde. Jeg vil sluttelig kun tilraade ærede Medlemmer at gøre det samme, som vi tilraadede i Fjor, nemlig udstemme Statslaaneparagraffen af Forslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singerløv): Der er et Hovedspørgsmaal i denne Materie, som jeg gerne vilde give mit Bidrag til at klare og klare bestemt. Det er det, der summede os om Ørene saavel fra det ærede Medlem, der nu havde Ordet, som fra det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgtreds (H. Andersen). Det gaar ud paa, at Ministeren nu skal have sin Plan godkendt, og at man, hvis dette Forslag vedtages, kommer til i en ikke fjern Fremtid at realisere hele Regeringens store Plan. Dette er urigtigt! Jeg vil helst udtrykke mig forstaaeligt og klart paa dette Punkt. Det vil ganske sikkert være i ærede Medlemmers Grindring, at Regeringen fremsatte en stor Plan, idet den foreslog væsentlig en Godsbanegaard og en Personbanegaard nede mod Kallebostrand paa den anden Side af Vesterbro i Stedet for den nuværende. Folketinget ønskede saa en Endring i denne Plan, idet man i Fjor bevilgede en Godsbanegaard, men udstød Personbanegaarden, det vil sige lod den ligge, hvor den ligger, og ønskede at faa en Østbanegaard bygget straks; denne var jo i Regeringens Plan forudsat som en senere Foranstaltning. Jeg modtog den Gang Folketingets Forslag og gjorde det ganske loyalt. Jeg gjorde opmærksom paa allerede den Gang, og det kan læses igen i en Skrivelse, at nogen Driftsgene vil der opstaa — den bedste Driftsmaade er den største Koncentration — men det er ikke en større Betænkelse end, at man maa sige, at den i Virkeligheden ikke har videre Betydning hverken i teknisk eller økonomisk Henseende. Man kan komme over disse Vanstueligheder. Det, jeg altsaa gif ind paa, var at anlægge en Godsbanegaard nede ved Kallebostrand, beholde den nuværende Personbanegaard, hvor den er, bygge en Østbanegaard i mindre Stil samt anlægge et Par Forbindelsesbaner — den velbekendte over Frederiksberg m. v. — som jeg ikke skal dvæle ved. Denne Ordning er den, som nu atter søges gennemført, og at jeg har kunnet gaa ind paa denne Plan, ligger jo deri, at

Regeringen har optaget den paa sit Forslag i Aar. Hvor længe den kan staa sig, kan intet Menneske nu sige bestemt. Jeg skal i det mindste vel afholde mig derfra, fordi jeg er fuldkommen overbevist om, at jeg og de fleste her i denne Sal ikke vil være i Live, naar man skal til at udfylde videre denne Kamme. Men det, som for mig er Hovedpunktet, og Grunden til, at jeg har kunnet tage imod denne Afgørelse, er, at den sikrer en fremtidig forstandig Ordning, som kan være maaste en, maaste flere Menneskealdre. Det, man nødvendig skal gøre, er det, man før har gjort ved Kjøbenhavn, nemlig at bygge saaledes, at der kort efter Arbejdets Fuldførelse rejsses Tvivl om, hvorvidt man kan blive, hvor man er. Naar man er kommen ned til Kallebostrand og har forbeholdt sig Muligheden af Anlæget af en Boulevardbane — og det er maaste den, som vil komme til at drive det hele igennem paa et senere Stadium, da det er den, som har de store Driftsfortrin — kan man godt se med Ro paa Fremtiden. Den Udvikling, som foreslaas her, er naturligvis større end den, det ærede Medlem fra Listed Amts 3dje Valgtreds har stillet op, men det ærede Medlem var jo noget tilbøjelig til at acceptere Ingeniør Lunn's Plan, og saa blive Udgifterne ikke større, men mindre. Naar Fremtiden vil bringe andre Udgifter, kan intet Menneske sige, men det kommer det heller ikke an paa. Det kommer an paa, at man ikke i en ikke fjern Fremtid skal dømmen den nuværende Lovgivende Forsamling saaledes, at den ikke greb til den Gang. Regeringen stod med en Plan i Haanden, der forlangte ikke urimelige Oproffelser i Djæblikket og tillige forlangte en Kamme fastslaaet saaledes, at Fremtiden kunde være tjent dermed. Jeg har sagt, at skal Fremtiden kunne være tjent med Planen — og det er det, det kommer an paa — at man træffe en Overenskomst med Kjøbenhavns Kommune, en Overenskomst, som det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgtreds ogsaa har rørt ved i Aar, medens han var udsørligere inde paa den i Fjor. Den ærede Ordfører bemærkede i Fjor, at Kjøbenhavns Kommune bragte væsentlige Ofre, og han udtalte, at det endog maaste var større Ofre, end der ellers bringes. Det tror jeg ogsaa, men det kan Kjøben-